

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 106.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984323488/facsimile.pdf (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Tror det forfærdelig gerne. Man kan se det på Dem.«

»Så?« spurte han urolig, for det lød ikke som en kompliment. »Hvordan viser det sig da?«

»Sat væsen,« svarede hun.

Når en dame siger »sat væsen« til en ung mand på en og tyve, så er det ingen kompliment, vidste han nok. Satheden begynde straks at trykke ham, hans gang blev endnu mere kejtet, han trådte fejl og snublede over knofdene.

»Nej, når jeg kommer til København!« sa hun. »Jeg skal derind Januar eller Februar, så er der bedst.«

»Skal det være førend Februar? Jeg har ferie hele Januar. Hvis jeg var derinde også —«

»Ja men jeg vil møde mig; det vil De ikke. De kender jo ikke engang København.«

»Å—« indvendte han og lovede sig selv, at han vilde møde sig. Det skulde være det første, der var ham magtpåliggende, når han kom derind igen.

Nede på fjorden var der ikke andet end hørn. Da drengene så de voksne, blev de mer højrostede og vilde; enkelte udvekslede kraftedemer og andre tegn på modenhed.

Han spændte hendes skøjler på, uden færdighed.

»Ha!« raable hun og slog et par sving, »se nu, om De kan hente mig.« Dermed hvirvlede hun udefter. —

»Nå, nu skal vi løbe sammen,« sa hun, da han endelig nåede ud, hvor hun stod og ventede.

Det hjalp på ham, da han blev varmet op. Stemmen blev mere sikker og tydelig, holdningen noget rankere.

»Det interesserer Dem vel meget, den teologi?«

»Ja—, å—«

»Ja, hvorfor har De ellers valgt det studium?«

»Å, det er saadan en gammel bestemmelse.«

»Jeg ser Dem allerede som emeritus med lang pipe, der når fra kalotten til tøflerne. Det vil klæde Dem.«